

I marginalen

Respekten för liv har inga gränser. Svar på Mårten Johanssons insändare i NST 990614.

Jag påstår inte "att fiska är djurplågeri", lika litet som jag skulle mena att jaga är djurplågeri. Nej, jag reagerar inte på ATT man gör det, utan på HUR man utövar sin verksamhet.

I förlängningen är det nämligen en fråga om vår respekt för livet, vår omvärld och för varandra. Struntar man i hur vissa levande arter behandlas samt negligerar vårt ansvar för naturens liv, finns det risk för att man småningom endast bryr sig om sig själv. Försvarslösa individer och övriga börjar då betraktas som lämpliga objekt för den egna njutningslystnaden, habegäret och välbefinnandet. Det finns ju faktiskt allt tydligare tecken på dylikt beteende om man ser sig omkring på vår krigshärjade planet och i konsumtionssamhället.

Man brukar säga att "brottslig verksamhet börjar med en knappnål och slutar med en silverskål". Likadant är det nog med det mesta i livet. Människan avtrubbas lätt och låter likgiltigt saker och ting bli som det blir och håller sig gärna på bekvämt avstånd. Därför är det viktigt att den som har vaknat och tror sig ha förstått sambanden även reagerar, även om en "psykiskt ansträngd" fritidsfiskare och hans "goda tro" och hantering av sina "nöjesfiskar" råkar bli en skottavla och ett varningens exempel.

BERTIL
BURSTRÖM

dige-

teck-

även
titet

/iss

rg-

gå

□ □
non
lise
ku
ma
ka
nä
till
Fö
ka
to
de
i (

te
er
na

e
c
r
c